

**ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ
ΚΡΑΤΙΚΩΝ & ΗΜΙΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΤΡΑΠΕΖΩΝ, ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ Κ.Α.Π.
ΔΙ' ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΥΠΟΥ**

ΟΔΟΣ ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 4 - 5^{ΟΣ} ΟΡΟΦΟΣ - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 3236.455

ΑΠΟΚΟΜΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΒΡΑΔΥΝΗ

7 ΜΑΙ. 1972

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΡΙΒΑ - ΔΙΓΕΝΗ

ΣΤΡΑΤΗΓΕ,

Εὐσεβάτως σὰς ἀπευθύνομεν τὴν ἀνοικτὴν αὐτὴν ἐπιστολήν, ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ὅχι εἰς στιγμὴν ἀποκορυφωμάτων τῆς γενναίας σταδιοδρομίας σας, ἀλλ' εἰς φάσιν αὐτῆς, διερχομένην ἐν μέσῳ κρισίμων διλημάτων. Θεωροῦμεν, ἐν τούτοις, ὡς λίαν πρόσφορον τὴν στιγμὴν, διότι καὶ μικροὶ καιροί, μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται.

Ἐχομεν σοβαροὺς λόγους νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ ἐπαγρυπνητικὴ σας παρουσία εἰς Κύπρον, περὶ τῆς ὁποίας τόσαι ἐξεφράσθησαν εἰκασίαι καὶ τόσαι «στέκουλα» ἔγιναν ἀπὸ ξένους ἀναποκριτὰς ἢ ἀπὸ διπλωματικῶν παρατηρητῶν, δύναται νὰ ἀποβῇ ἐξόχως ἐπὶ κοδομητικῆς διὰ τὰς κυπριακὰς ἐξελξεις καὶ νὰ καταστήσῃ ἀρραγῆς καὶ χαλύβδινον τὸ ἐσωτερικὸν μέτωπον τῆς νήσου.

Ἄς μὴ ἐκκληθῆ ἡ διαπίστωσις αὐτὴ ὡς παράφρασις τοῦ περιεχομένου τῆς διακοινώσεως τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὸν Πρόεδρον Μακάριον, περὶ ἀποκαταστάσεως ἐνότητος. Ἰδίως εἰς τὸ Κυπριακόν, αἱ ἴδιαι λέξεις χρησιμοποιοῦνται μὲ πλείστας ὄσας σημασίας καὶ αὐτὸ συχνὰ ἐντείνει τὴν σύγχυσιν, ἀλλ' ὅχι δι' ὄσους θεαθαίως κατέχουν εἰς βάθος τὸ θέμα τὸ ἀξιολογοῦν τὸ νόημα τῶν λέξεων, ἀναλόγως ἐκείνου, ὁ ὁποῖος τὰς διατυπώνει. Δὲν ἀγνοοῦμεν, λ. χ., ὅτι, ὅταν ἤρριξε τὸ ρήγμα εἰς τὰς σχέσεις Ἀθηνῶν — Λευκωσίας, τὸ μὲν ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐθεώρησεν ἐν εὐνομίᾳ τὴν νέαν θητηῖαν σας εἰς Κύπρον, ἐνῶ μερικοὶ ἐκ τοῦ μακαριακοῦ περιβάλλοντος τὴν ἐθεώρησαν ἐν παρρησίᾳ. Ὅμως τώρα τὸ κλίμα ἤλλαξεν ἄρδην. Ἐνῶ ἐκ διαφόρων ἐνδείξεων συναγεται, ὅτι ἡ στάσις σας ἐναντι τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν κυμαίνεται, μεταξύ ἐπιφυλακτικότητος καὶ ψυχρότητος, ἡ καὶ ἡ ἀπεχθονία ἐκ χειλέων τοῦ Μακαρίου — κατὰ τὰς μακρὰς ἀνδροαίεσι, ἅς μᾶς παρεχώρησε — νὰ ἀποδιδῶνται αἱ μεγαλύτερα εἰς τὰ πρωτικὰ σας ἰδεώδη, οἱ δὲ ἐπιφανέστεροι τῶν Ἑλληνοκυπρίων, ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως, μᾶς ἀνέπτυξαν τίθω εἰς νὰ κερδίσῃ ἡ Κύπρος, ἐὰν ἐμπεδυνθῆ ἐν ἰλικρινείᾳ, πλήρησ καὶ ἐνεργῶς συνεργασίᾳ Μακαρίου — Διγενῆ.

Ἡ ἐπιτακτικὴ χρεία αὐτῆς τῆς ἐνότητος ἀπορρέει ἐκ τοῦ ἐνστικτοῦ αὐτοσυντηρήσεως τῆς Κύπρου καὶ ἐν αὐτῇ βλέπομεν καὶ ἡμεῖς τὴν λυδίαν λίθον τῶν πεπωμένων τῆς. Καθ' ἡμᾶς, λοιπὸν, εἶναι νὰ συμβάλωμεν, κατὰ δύναμιν, εἰς τὴν ἄρσιν τῶν ἐμποδίων καὶ διὰ τῶν ὀφειλομένων εἰς προκαταλήψεις ἢ ἀκαμψίας, αἱ ὁποῖαι κάποτε ὑποβάλλονται ἀπὸ ἀπόντων φίλους, ἐξ ὧν ὀρισμένοι δὲν ἀποκλείεται νὰ ὑπηρετοῦν ἀνομολόγητα συμφέροντα ἐκατέρωθεν. Εἰσηγήσεις, ἀπ' ὅπουδήποτε προερχόμεναι, ἀποθλέπουσαι εἰς τὸ νὰ ἀποτραπῆ ἡ γεφυρώσις τῶν ἀντιθέσεων, πριμοδοτοῦν, ἔστω καὶ ἀθελήτως, τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως, ἥτις ἐπιτάσσει καὶ ἐνομοψυχίαν εἰς τὴν κορυσίν. Οὔτε εἶναι ὀλιγώτερον ἐπιζήμια ὑποβολαῖα δημοσιεύματα, διὰ τῶν ὁποίων φέρουσι ὡς δῆθεν ὀρθοθετήσας τὴν παραίτησιν τοῦ Μακαρίου, ἐκ τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας, εἰς ἀντάλλαγμα ἀδελφικοῦ ὁπισμασμοῦ μετ' αὐτοῦ. Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζομεν, ὅτι οὐδὲν τούτου ἀνακριτέστερον. Ἐπὶ πλέον, ἐκ τῆς πλέον αὐθεντικῆς πηγῆς (καὶ μάλιστα τῆς ἐμφανιζομένης, διὰ τῶν μνησνογράφων, ὡς δῆθεν ἐχθρικός διακειμήσιος πρὸς ὑμᾶς) μᾶς ἐδηλώθη, μετ' ἐμφάσεως μεγάλης, ὅτι μόνον ὁ ἐθνικός παλμός, διὰ τὸ ὅπουλον δονεῖται ἡ ὑπαρξίς σας, οἰστρηλατεῖ τὰ κινήτρά σας, μετὰ εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει χῶρος οὔτε δι' ἀρχομανίαν, οὔτε διὰ ματαιοδόξους ἔριδας.

Ὅσοι λοιπὸν τυχὸν διανοοῦνται, ὅτι ἡμποροῦν νὰ κερδοσκοπήσουν ἐπὶ τῆς ἀγνότητος τῶν προθέσεων σας, διὰ νὰ σὰς ἐξωθήσουν εἰς ἱστορικὰς παγίδας καὶ εἰς ἀδελφικὸν ἀλληλοπαράγον, καιρὸς εἶναι νὰ ἀντιληφθῶσιν, ὅτι πλάνωνται πλάνην μεγάλην. Ἐβίασθον πολὺ ὁ Ντεκτὰς νὰ θριαμβολογήσῃ ἐπὶ τῆς προφύει θρυσματισμοῦ τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς ἡγεσίας. Ἐντιθέτως, καὶ οἱ δύο πρωταγωνισταὶ τοῦ ἀγῶνος, Μακάριος καὶ Διγενῆς, ἐξήλθον ἐνισχυμένοι εἰς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν ἀπὸ τῆς δεινῆς αὐτῆν δοκιμασίας, τὸ δὲ σπουδαιότερον εἶναι, ὅτι τὸ λαϊκὸν ἔρειμα τοῦ ἐνός, ὅχι μόνον δὲν συγκρούεται πρὸς ἐκεῖνον τοῦ ἄλλου — αὐτὰ ἀνήκουν εἰς τὸ παρελθόν — ἀλλὰ καὶ αἴτημα γενναίου

ναί πλέον «ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΕΝΑ» Μακάριος καὶ Διγενῆς.

Αὐτὸ τὸ αἴτημα ἀπηχοῦμεν, εἰς τὴν ἀνοικτὴν μας ἐπιστολήν, Στρατηγέ.

Τί ἀκόμη σὰς χωρίζει, ἀφοῦ μέγα μέρος τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ σας ἔχει μὲ τὴν καλὴν θέλησιν διανουθῆ;... Ὑπεβλάμεν τὸ ἴδιον αὐτὸ ἐρώτημα καὶ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἐξ ὄσων μᾶς εἶπεν, ἡσθάνθημεν, εὐτυχῶς, ὅτι ὅσα σὰς ἐνώναον πρέπει νὰ ἀποδειχθῶσιν πολὺ ἰσχυρότερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐσέτι σὰς χωρίζουν. Τὸ ἀντίθετον θὰ διέψευθε τὴν κοινὴν προδοκίαν, ἀλλὰ καὶ θὰ ἤρχετο εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν ἱστορικὴν ἐπιταγὴν τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς ἐνότητος, ἀπὸ τῆς θάσεως μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς. (Δι' ὅ καὶ πρέπει ὅχι μόνον νὰ τερματισθῆ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξαχσθῆ ἐπίσης ἡ ἀνεραμίστος ἐκκλησιαστικὴ κρίσις).

Δὲν ἀγνοοῦμεν τὰ ὑπολείμματα τῶν διαφορῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐνδεδειγμένην ἐξέλιξιν τοῦ Κυπριακοῦ, ἀλλὰ καὶ δὲν τὰ μεγαλοποιούμεν. Διάστασις ἀπόψεων δὲν ὑπάρχει ἄλλωστε, διὰ πρὸς τὸν τελικὸν στόχον, τὸν ἐξομιοῦμενον πρὸς τὸν προαιώνιον ἐθνικὸν πόθον. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ οὐσιώδες. Ὅλοι, ὅσοι ἀνεμίσθησαν εἰς τὸν δημόσιον ὄλιον τῆς Μεγαλονήσου, κατὰ τὸ ἀπελευθερωτικὸν ἔπος τῆς καὶ ὅταν ἔγινεν ἀνεξάρτητον Κράτος, ἀπὸ τοῦ Προκαθημένου τῆς, ὅστις διεθνῶς κατέκτησε κύρος, μέχρι καὶ τῶν ὑπηρεσιακῶν παραγόντων, ἀπέδειξαν, ὅτι καὶ ἡ μόρφωσις τῶν καὶ ὁ πραγματισμὸς τῶν καὶ ἡ πολιτικὴ φαντασία τῶν εἶναι τὸσον προικισμένη, ὥστε ὅχι μόνον πλέγμα μινεκτικότητος δὲν θὰ εἶχον, ἐὰν ἦτο ἀμέσως διεκδικήσιμος καὶ πραγματοποιήσιμος ἡ Ἐνωσις τῆς Κύπρου μετὰ τῆν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχε τῆς Πολιτείας ἀξίωμα, πολιτικὸν ἢ διοικητικόν, εἰς τὸ ὅποιον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποθλέψουν, κατ' ἀξίαν.

Ὅσοι γεθῶτα ἐπὶ ὑποδομήσιν τοῦ κυπριακοῦ ὡς ὑψηλὰ ἱσταμένους Κύπριους, ὅτι προτιμῶν τὴν ἀνεξαρτησίαν, διὰ νὰ μὴ χάσουν τὰ ὀφικία τῶν. Ἀλλὰ, αὐτονομήτως, ἐὰν ἡ Ἐνωσις ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιδοχθῆ τῶρα, μὲ οἰασθῆποτε θυσιάς, εἰς τοῦτο θὰ ἔδει πρωτίστως νὰ δώσῃ τὸ σῆμα ἡ ἐλλαδικὴ πολιτικὴ, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἐμμένει ἐπὶ τῆς ἰδέας τοῦ ἐθνικοῦ κέντρου. Ἐάν αὐτὸ δὲν θεωρηθῆ ἐντεῦθεν ἐφικτὸν καὶ οὔτε κἂν πρὸς τὸ παρὸν πιθανολογηθῆ, τότε ποῦ ἦτο δυνατόν νὰ βασισθῆ ἡ τυχὸν ἀνακίνησις τοῦ σήμερον ὑπὸ τῆς Ἑλληνοκυπριακῆς πλευρᾶς;... Πέραν αὐτοῦ, οὐδεὶς θὰ ἐδικαιότατο νὰ μεμφθῆ τὸν Μακάριον ἀποκοινοῦντα τὴν Ἐνωσιν τῆς Κύπρου ἀκρωτηριασμένης μετὰ τῆς Μητροῦς - Πατρίδος. Πρῶτον ἡμεῖς θὰ τὸν ἀπεκηρύτταμεν, ἐὰν ὑπέκυπτεν εἰς πῆψιν πρὸς διαμελισμὸν τῆς νήσου. Δὲν ἦτο συμπτωματικόν, ἄλλωστε, ὅτι εἰς τὴν οἰκείαν πρὸς ἡμᾶς ἐφημερίδα «Ἡμέρα» ἀπεκαλύφθη ὅλον τὸ Σχῆμα τῆς Διπλῆς Ἀνωσέως, ἐν τῶν ἰσομοιῶν, μετὰ τὸν διχοτομικὸν χάρτην, τὸν ἐπινοηθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀτσεσον, ὅταν ἐδῶ ἐθεωπεύετο, εἰς τὸ πρωθυπουργικὸν γραφεῖον, ἡ συμβολικὴ παράστασις τῆς πολυκατοικίας, τῆς ὁποίας ἡ κυριότης θὰ ἀνήκε, κατὰ τὸ μέγιστον, εἰς ἡμᾶς, διαμερίσματα δὲ τινὰ εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἐάν τότε, τὴν ὑστάτην ὥραν, ἀπεσοβήθη ὁ κίνδυνος νὰ ἀποκτήσαμεν καὶ νέα σύνορα — νησιωτικὰ — μετὰ τὴν Τουρκίαν καὶ δι' ἐγγυτάτα πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς καὶ ἀπομεκρυσμένα ἀπὸ τὴν ἡπειρωτικὴν Ἑλλάδα, τοῦτο οὐδόλως σημαίνει, ὅτι αἱ ἔξωθεν δολοπλοκίαι ἐξέλιπον. Τόσον αἱ διχοτομικαὶ τάσεις, ὅσων καὶ αἱ μεταμορφώσεις τῆς Διπλῆς Ἐνώσεως, οὐδέποτε ἔπαυσαν νὰ θυσοδομοῦνται, μετὰ πολλῆς εὐρεσιτεχνίας, εἰς τὸ διεθνὲς παρασκηνίον.

ΣΤΡΑΤΗΓΕ,

Ἐχετε τὴν ἠθικὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀγωνιστικὴν ἀκτινοβολίαν νὰ ματαιώσῃτε, δι' εἰρηνικῶν μέσων καὶ ἐν πλήρει ὁμοθυμίᾳ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κύπρου Μακάριον, κάθε ἀπόπειραν ὕλοποιήσεως αὐτῶν τῶν σκοτίων σχεδίων. Ἀφ' ὅπου εἶδατε τὸ φῶς εἰς τὸ κυπριακὸν Τρίκωμον, ἐγαλουχήθητε μετὰ τὸ ἀνδρεῖον ὄραμα τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου. Ὅλη σας ἡ ζωὴ ἦτο μίᾳ σπονήδι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, τὸν καθαγιασθέντα μετὰ αἵμα ἡρώων καὶ μαρτύρων. Ὡς ἀνθυπολοχαγὸς τῆς ὑπολοχαγὸς τὸ 1923, λοχαγὸς τῆς 1924, καὶ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΓΡΙΒΑ - ΔΙΓΕΝΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ

γματάρχησ το 1938, αντισυνταγματάρχησ το 1941. Προμαχίστασ διακριθείσ κατά τήν μικρασιατικήν έκστρατείαν και τόν πόλεμον τοῦ 1940 — '41, κατά τόν ὅποιον, ὡσ ἐπιτελάρχης τῆσ II Μεραρχίασ Πεζικῶν, ἐθρῆσατε εἰσ τήν ψυχὴν σασ τήν ἐλπίδα νά ἐνωθῆ, μετ τήν Νίκην, ἡ Κύπρὸσ μετ τήν Ἑλλάδα. Ἄντ' αὐτοῦ, εἶδατε ἀπὸ τήν ὄρθιαν ἔπαλξιν σασ, ἀκόμη κατὰ τήν νύκτα τῆσ Κατοχῆσ, ἐπερχομένασ τὰς ἐθνικάσ περιπετείασ, τὰσ διαψῆσεισ τῶν καλυτέρων ἐλπίδων μασ, τήν νέαν ἐξωθεν ἐπιβουλὴν καὶ τήν συντριβὴν τῆσ εἰσ τήν ἐπικήν μάχην τῶν συνόρων καὶ ἔπειτα τήν νησιωτικήν ἔκρηξιν ἐναντίον τῆσ βρετανικήσ κατοχῆσ τῆσ Κύπρου. Ἦτο ἡ ἱστορική σασ στιγμή, ὡσ Στρατιῶτου καὶ ὡσ Ἀγωνιστοῦ, ὅταν ἀνεβίωσατε τόν θρῶλον τοῦ Διγενῆ, εἰσ τοὺσ μνημειώδεισ ἄθλουσ τῆσ Ε.Ο.Κ.Α. Διεθνεῖσ ραδιουργία, διπλωματικά διολιχοδρομία καὶ ὑπερίσχυσισ συμφερόντων, ξένων πρὸσ τὰ δίκαια τοῦ κυπριακοῦ Λαοῦ καὶ πρὸσ τὰ ἀρχέγονα δικαιώματα τῆσ αὐτοδιαθέσεωσ, ἀνέκοψαν τήν ὁδὸν πρὸσ τήν Ἐνωσιν, ἀλλὰ ἐσήμαναν τὸ τέλος τῆσ ἀποικιοκρατίασ διὰ τῆσ ἀνακηρύξεωσ τῆσ Ἀνεξαρτησίασ. Ὅμοσ καὶ ὁ Καταστατικὸσ Χάρτησ τῆσ Ἀνεξαρτησίασ ὑπηρεοῦθη ἀπὸ τὰσ σκοπιμότητασ τῆσ ἐποχῆσ καὶ ἐσυνειδητοποιήθη ὡσ μεταβατικὴ φάσισ δι' ἐπομένην ἐξέλιξιν. Πότε θά εἶναι αὕτη;... Δὲν δυνάμεθα νά τὸ προεξοφλήσωμεν. Δὲν φαίνεται; πάντωσ, πιθανὸν νά εἶναι μία ἐξέλιξισ, ἐξισουμένη πρὸσ τήν λύσιν τοῦ προβλήματοσ. Θά εἶναι μία διευθέτησισ, προδιαγραφουσα ὅμοσ εὐκρινέστερον ἀπὸ σήμερον τὸ ἐθνικὸν μέλλον τῆσ Κύπρου. Ὑπὸ τήν ἐννοιαν αὐτήν, εἶναι ἀνυπολόγιστος ἡ εὐθύνη τῆσ ἡγεσίασ τοῦ κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μόνον ἐάν ἡ ἡγεσία, ἐμπνεομένη ἀπὸ κοινούσ σκοποὺσ καὶ ἐπιδιώκουσα κοινούσ στόχουσ, ἀποφασισμένη νά ἀντιστῆ εἰσ τεχνάσματα, ἐκδισασμοὺσ, πλευροκοπήσεισ ὁποθενδήποτε, θά ἐπετύγχανε διευθέτησιν πλησιέστεραν πρὸσ τὸ ἐθνικὸν ἰδανικὸν καὶ πρὸσ τὰσ πραγματικάσ ἀνάγκασ τοῦ ἑλληνοκυπριακοῦ Λαοῦ. Αὐτὸ προϋποθέτει νά λάβῃ καθαράν καὶ σταθεράν

μορφήν, μὴ ἐπιδεχομένην διάβρωσιν ἢ φαλκίδεουσιν ἢ Ἀνεξαρτησία τῆσ Κύπρου. Εἰσ τοῦτο δέον νά κατατείνωμεν διὰ τὸ προσεχές στάδιον, ἐάν δὲν θέλωμεν νά τρέφωμεν ψευδοσθήσεισ, δυναμικάσ νά μαῶσ ἐμπλέξουσι εἰσ πλεκτάνασ. Εἰδ' ἄλλωσ, κίνδυνοσ γεννάται νά ἐπιβληθῆ ἐξ ἀπίνησ σχέδιον διχοτομικόν, ὑπὸ πανηγυρικῆν μεταμῆρσιν, ἐν μέσφ ὄργανομένησ συγχύσεωσ ἡ τεχνητῆσ ἐντάσεωσ — σκηνοθετημένησ ἔξωθεν — ἥτισ μόνον μετ τήν διχοστασίαν τοῦ ἐσωτερικοῦ μετώπου καὶ δι τῶν ἡγετικῶν του μορφῶν, θά ὑπενόμειε καὶ ἴσωσ θά παρέλυε τήν ἑλληνοκυπριακὴν συνοχήν.

ΣΤΡΑΤΗΓΕ,

Ὅτε τὸ χρυσοῦν ἀριστεῖον ἀνδρείασ, τὸ ὁποῖον κοσμεῖ τὸ στήθος σασ, οὔτε τὸ χρυσοῦν μετᾶλλιον τῆσ Παλλάδοσ, οὔτε ἡ ἀνωτάτη διάκρισισ τῆσ Ἀκαδημίασ, ἥτισ σὰσ ἔχει ἀπονεμηθῆ, εἰσ ἀγανῶρισιν καὶ ἐπιβράβειουσιν τῶν ὑψίστων πρὸσ τήν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν σασ, θά εἶναι πλέον ἀρκετά, διὰ νά τιμήσουσι τήν πρωτοβουλίαν σασ, ἐάν ἐκδηλωθῆ, πρὸσ ἐδραΐωσιν τῆσ κυπριακῆσ ἐνότητῆσ, κατ' αὐτήν τήν ὥραν τῆσ ἱστορίασ. Τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον ἔχει ἔτοιμον τὸν σημαοστολισμὸν διὰ τήν Μεγάλην Ἀπόφασιν. Ἐνότησ, σφυρηλατομένη ἀπὸ τόν Ἐθνάρχην Μακάριον καὶ ἀπὸ τὸν ἠρωϊκὸν ἀρχηγόν τῆσ Ε.Ο.Κ.Α., τὸν Διγενῆ, θά εἶναι ἀκαταμάχητοσ, ἐπὶ παντὸσ πεδίου ἐθνικῆσ προσπαθείασ, καὶ ἡ Κύπρὸσ τότε θά λάβῃ εἰσ χεῖρασ τῆσ τὰσ τύχασ τῆσ, μετ ταυτήν ὑποδομήν, ὡστε νά ἐγγράψῃ τήν πλέον αἰσιόδοξον προσημείωσιν εἰσ τὸ Ἑλληνικὸν Μέλλον.

Εἰσ αὐτήν τήν ἐθνικὴν πολιτικήν ἡ «Β ρ α δ υ ν ἠ» θεωρεῖ κατῆκον τῆσ νά προσφέρῃ, εἰσ πάσαν περίπτωσιν, ἀνοικτὴν καὶ ἐνεργὸν συμβολήν, ὡσ ἔπραξε καὶ εἰσ τήν αἰχμὴν τῆσ κρίσεωσ τῆσ Κύπρου.